

τοίχο κι ὁ ἄλλος στὸν ἄλλο. Στὸ τέλος δέ, καταντήσανε στὸ καφενεδάκι τῆς Λαμπάδαινας, τῆς κουμπάρου τοῦ καπετάν—Τσαλίκα, μὲ τὴν ὁποίαν, ἔλεγαν οἱ κακὲς γλῶσσες, πὼς ὁ γέρω θαλασσινὸς τάχε τάχατες ψιμένα καὶ ζώντας ἀκόμα τοῦ μακαρίτη.

— Νὰ σᾶς κάμω κάνα καφεδάκι ; ἀρώτισε τρυφερὰ ἡ Λαμπάδαινα, ἀντρογυναίκα, μὲ μουστάκι ποῦ θὰ τὸ ζήλευε εἰκοσι χρονῶ παλληκάρι, κ' ἔτρεξε ἀμέσως νὰ σκουπίσῃ τὸ χαμηλὸ λιγδωμένο τραπέζι μὲ τὴ ποδιά τῆς.

— Σώπα μωρή, ἐπρόσταξε ὁ καπετάνιος, χτυπώντας μὲ τὴ γροθιὰ τὸ τραπέζι, καὶ κουνώντας τὸ κεφάλι σὰ σηματοδύρα παραγαδιοῦ. Γιὰ μεθυσμένους μᾶς πέρασες ; Βήθηθα, Βγαγγελίστρα μου ! Κρασὶ θὰ μᾶς φέρῃς—καὶ ἄκουσε—νὰ τηγανίσῃς καὶ κάνα αὐγὸ μὲ σύγλινα. "Αειντε ! γλήγορα γιατί βιαζόμαστε.

Ἡ κουμπάρα, συνειθισμένη νὰ ὑπακούῃ, ἔφυγεν ἀμέσως, λέγοντας :

— "Ορισμός σας !

— Τὸ λοιπὸ κουμπάρε, ξακολοῦθησε ὁ Τσαλίκας, ἀφοῦ ἔβγαλε τὸ φέσι καὶ τῶρα μ' ἀπλωμένη τὴ φούντα στὸ γόνατο, ἀκούσ γιὰ μεθυσμένους νὰ μᾶς περάσῃ ἡ Λαμπάδαινα ! Καὶ στρέφοντας πρὸς τὸ μέρος ποῦ εἴταν ἡ νόστιμη γυναικάρα, ἀπλωσε τὰ χέρια, κ' ἔσυρε μιὰ λιγωμένη φωνή. .. νὰ σὲ χορῶ, γοργόνα μου ! Θαρρεῖς πὼς καὶ μεῖς εἴμαστε σὰν τοὺς ἄλλους ; Ἐμεῖς τὸ πίνουμε, δὲ μᾶς πίνει. Αἱ ;

— Ναι...αἱ...αἱ, ἀπάντησε ὁ ἔμπορος, χασμουρητούμενος, μὲ στόμα σὰν πηγᾶδι, ποῦ φαίνονταν μέσα τρία τέσσερα κιτρινωμένα δόντια.

Ταῦτά μὲ τὰ σύγλινα ἦρθαν στὸ ἀναμεταξύ. Μιὰ δυνατὴ μυρουδιὰ ξυγκιοῦ τηγανισμένου ἐγέμιζε τὸ μαγαζάκι.

Ἀφοῦ ἔφαγαν καὶ ἤπιαν πάλι, ἡ κουδέντα πῆρε δρόμο μὲ μεγαλύτερη φέρτσα, λὲς καὶ δὲν τοὺς περνοῦσε ἀπ' τὸ μυαλὸ πὼς εἴτανε γιὰ ταξίδι.

Ὁ ἔμπορος εἶχε ἀρχίσει καὶ δὲν εἶχε σταματημὸ.

— Λοιπὸ ποῦ λές, ἀφοῦ πάρω τὰ λάδι... θὰ πάω στὴν Ἀλεξάντρα. Τὸ παίρνεις ἀπάνου σου νὰ μὲ πᾶς μὲ τὸ κατσί ;

— Ἀκούσ λέει. Ὁ «Ἀντρόνικος» πάει καὶ στὴν ἄκρη τοῦ κόσμου. Ἔδίδα τὸ λοιπός.

— Ἔδίδα ! Καὶ σ' ἀγαπῶ κουμπάρε μου, σὰν τὰ μάτια μου, μὰ τὸ Σταυρό. Ἔλα νὰ φιληθοῦμε.

Καὶ οἱ δύο μεθυσμένοι, ποῦ δὲν ἔστεκνν στὰ πόδια ἔγειραν τὰ κεφάλια καὶ φιλήθηκαν τρυφερότατα.

Ὁ ἔμπορος μιλοῦσε ἀκόμα, ὕστερα ἔλο μεμιᾶς θυμήθηκε τῆς μάννας του, ποῦ εἶχε πεθάνει στὰ 64 ἀκριβῶς, ἀνήμερα τῆς Ἁγίας Βαρβάρας καὶ ἀρχισε τὰ κλάμματα.

— Ἰ...ἰ...ἰ... καὶ μ' ἀγαποῦσε... καὶ ὅλο μεῦλεγε... Ὡρεῖς Γεωργάκη, πρόσεχε... Τὸ κρασί, παιδάκι μου... ἰ...ἰ...

— Αἱ σὴν, διάολε ! ἐφώνηξε ὁ καπετάν—Τσαλίκας, σηκώνοντας ἄξαφνα τὸ φαλακρὸ του κεφάλι καὶ

σκουπίζοντας μὲ τὴν ἀπαλάμη ξανάστρεψα τὰ μουστάκια του. Γρυσουζιὰ θὰ φέρῃς. Γρυσουζιὰ σοῦ λέω. Ἔλα πάμε. χριστιανέ μου ! καὶ σηκώθηκε στὰ πόδια του σὰν νὰ μὴ εἶχε πιτῆ οὔτε στάλα. Ἔλα πάτησε τὸν κατατραμένο ! Τὸν πῆρε ὕστερα ἀπ' τὸ μπράτσο, καληνύχτισε τὴ Λαμπάδαινα, τὴν ὁποίαν, ἔτσι γι' ἄστεῖα ἀγκάλιασε μὲ τᾶλλο του χέρι καὶ τὴ φίλησε ἀπ' τὰ δύο μάγουλα, καὶ τράθηξαν κατὰ τὸ γιὰλό.

Ὁ ἀέρας τῆς νύχτας ἄρσερός ἄρσερός τοὺς ἔκανε μεγάλο καλό.

— Πάμε σπιτί μου νάποχαιρετίσομε, εἶπε ὁ Τσαλίκας, κ' ὕστερα πάμε καὶ στὸ δικό σου.

(Στάλλο φύλλο τελιώνει)

ΝΙΚΗΤΑΣ ΑΝΤΡΗΣ

...~::~~...

ΚΑΡΑΒΙΑ

"Ἐλα στὴν ἀμμουδιὰ μὲ τὴ σελήνη
νὰ δοῦμε τὰ καρῖβια ποῦ περνοῦνε
ἀγάλια, ἀγάλια, σόμπως ν' ἀκλουθοῦνε
τὴν ἀσημένια σκίζοντας γαλήνη
τοὺς ἤχους κάποιας μουσικῆς ποῦ χύνει
γλύκα στὰ πέλαγα, καὶ τὴν ἀκοῦνε
μονάχα αὐτὰ ποῦ αἰώνια προχωροῦνε
δεμένα κι' ὑποταχτικά σ' ἐκείνη
μὲ τᾶσπερα τὰ πανιά τους ἀνοιγμένα.
Κι' ἀπὸ τὸν κόβω πίσω θὰ τὰ δοῦμε
ὅλα νὰ χάνονται ὕστερα, ἕνα, ἕνα,
— Ἔλα κι' ἐμεῖς σ' ἕνα ἀπ' αὐτὰ νὰ μποῦμε
νὰ πᾶμε ὅπου τὰ πᾶει κι' ὅπου τὰ ἀρᾶξει
ὁ νόμος κι' ὁ ρυθμὸς ποῦ τὰ προσαρᾶζει.

MARIA ZAMPA

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γραμμὴ Πειραιῶς—Κυκλάδων

Γραμμὴ Πειραιῶς—Ἀλεξανδρείας

Τὸ μὲ διπλοῦς ἑλικας καὶ μηχανὰς ἀφθόστου ταχύτητος πολυτελείας καὶ ἀνέσεως θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιον «ΕΣΠΕΡΙΑ» ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (Παραλία Τροῦμπας).

Ἐκαστὴν ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥραν 10.30 μ. μ. διὰ Σῦρον, Τήνον, Ἀνδρον καὶ Κόρθιον.

Ἐκαστὸν ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥραν 3 μ. μ. δι' Ἀλεξάνδρειαν. Διὰ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον :

Ἐν Ἀθήναις. Γραφεῖα Γεν. Διευθύνσεως, ὁδὸς Ἀπελλοῦ ἀριθ. 1 καὶ εἰς τὰ Πρακτορεῖα ταξιδιῶν κ. κ. Θωμᾶ Κοῦκ καὶ Υἱοῦ, Ἀδελφῶν Γκιόλιμαν καὶ Σ. Σωτιάδου, (πλατεῖα Συντάγματος) καὶ Ἰωάν. Ρέντα (παρὰ τὸν ἡλεκτρικὸν σταθμὸν Ὀμονοίας).

Ἐν Πειραιεῖ. Γεν. Πρακτορεῖον, ὁδὸς Φίλωνος, 44, (ἔπισθεν Ἁγίας Τριάδος).

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Μ. Π. Σαλίβιαν, ὁδὸς Ἀντωνιάδου, 4. (Ἐκ τοῦ Πρακτορεῖου)

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἰωσήφ Ραφτόπουλου.—«Ζωὴ καὶ ἀγάπη».—Βιβλίον Β—Πόλη 1914. Δρχ. 1.00.

Ἐνα βιβλιαράκι τραγουδιῶν, γραμμένο πάνω σὸ καλοῦπι τῶν δημοτικῶν μας. Μοῦ φαίνεται πὼς κι' ὁ ποιητὴς τους δὲ θὰν τὰ βγάξει μὲ ἀξίωση μεγάλου τεχνίτη, γιὰ τίποτα καινούριον δὲ λένε καὶ τίποτα ξεχωριστὸ δὲν ἔχουν. Τ' ὅτι ξέρει τὴ δημοτικὴ μοῦσα καὶ τὴν ἀκόμα τὰ τραγούδια του ἔχουν τὴν πνοὴ τῆς, δὲν τ' ἀρνιούμαστε. Ἡ προσπάθειά του ἄξια καὶ καλὴ, μὰ δὲ μᾶς φανερώνει τὸν τεχνίτη μὲ τὴν πλάστρα δύναμη. Θαρρεῖ κανένας πὼς τᾶγραψε περισσότερο γιὰ νὰ μιμηθῆι τὰ δημοτικὰ τραγούδια μας, παρὰ ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ ἀνάγκη νὰ ἐκδηλώσῃ ἕναν κρημένο δικό του κόσμον. Ἄν τᾶγραψε μὲ τὸν πρῶτον σκοπὸν, μολογᾶμε πὼς πέτυχε. Πολλὰ τραγούδια του σὰν τὸ : «Ὅπου κι' ἂν πῆαι καὶ τὸ : «Θέλω ἄντρα νᾶχω σὸ χωριὸ» κλείνουν ὅλη τὴν ὑγεία τῆς δημοτικῆς μοῦσας κι' ἔξω ἀπ' αὐτὸ μποροῦν νὰ ὀνομαστοῦν ἀτομικά. Ὁ ποιητὴς ἔχει βγάλει καὶ πρῶτον βιβλίον ἰδίων τραγουδιῶν καὶ τοιμάζει καὶ τρίτον, Ὡ' αὐτὸ πούν περιμένουμε, πιστεύουμε νὰν τονὲ βροῦμε πὼς προσωπικόν, γιὰ τὸν δὲν ἀποκλείεται ἡ δημιουργία ἡ βγαλμένη μὲσ' ἀπὸ τὴ λαϊκὴ παράδοση κ' ἡ πάνω σὸ καλοῦπι τῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν μας, σὰν τοῦ Κρυστάλλη, ξάφνου καὶ ἄλλων ἀκόμα, πούν μπορέσαν κάτω ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν τους ντύμα, νὰ μᾶς δεῖξουν τὸν ἀτομισμὸν τους.

Α. Ἀκροθαλασσίτη.—«Φύλλα τῆς Λεύκας».—Πόλη 1914. Ἔκδοσις «Πατρῶν».

Κάποιος φίλος τοῦ «Νουμά» ἔλεγε κάποτε πὼς εἶνε τρομερὸν ἡ ἑλληνικὴ διηγηματογραφία νὰ περιοριστῆι τὰ τελευταῖα ἔτοῦτα χρόνια σὸ Δημοστένη Βουτυρῶ. Τὸ ἔργον τοῦ Βουτυρῶ καὶ εἰδικὰ τὸ διήγημά του, χωρὶς νᾶνε ἀξιοκαταφρόνετον, παραδεχόμεστε καὶ μεῖς πὼς δὲν εἶνε κείνον πούπρεπε νᾶνε Γι' αὐτὸ μ' ἐνδιαφέρο παρακολουθοῦμε τὴν ἐξέλιξιν τῶν νέων ταλάντων, μήπως κανέν ἀπ' αὐτὰ εἶνε προορισμένον γιὰ τὸ σημερινόν ρωμαϊκὸν διήγημα. Ἐνας Μυριβίλλης μόνον δημοσίευσεν λίγα πολὺ διαλεκτὰ διηγήματα στὴ «Χαραυγὴ» κι' ὁ κ. Ἀκροθαλασσίτης τώρα, χωρὶς νὰ ξέρουμε ἂν εἶναι νέος, μὰ καὶ χωρὶς νὰ μᾶς ἐνδιαφέρει ἀφοῦ τώρα πρωτοφαίνεται, ἔρχεται μὲ τὰ «Φύλλα τῆς Λεύκας» του νὰ μᾶς δεῖξῃ μὴν ἄξια προσπάθειαν κ' ἕνα πραγματικὸν διηγηματικὸν ταλάντον, ἂν καὶ τὰ τεχνικὰ του σφάλματα εἶνε ἄπειρα. Κείνον πού πρέπει νᾶχει πρὶν ἀπ' ὅλα ὁ διηγηματογράφος σήμερον, τὸ αὐστηρὸ μάτι στὴν περιγραφὴ τῆς ἐξωτερικῆς ἐνεργείας καὶ ζωῆς, τὸ πρῶτον δηλαδὴ χαρακτηριστικὸν τοῦ νατουραλιστῆ, δὲν τοῦ λείπει. Τοῦ λείπει ὅμως ἔξω ἀπὸ τὸ διηγηματικὸν style κ' ἡ ψυχολογία. Τὸ πρῶτον διηγηματικὸν «στὴν βάρδια» ψυχολογημένον πότερον ἀπ' τὸ δεύτερον, τίς «Ἠσχιωμένους ἀγάπες» καὶ γενικὰ σὰ διήγημα ἀρτιώτερον, δὲ μᾶς φανερώνει τόσο τὴν ἔλλειψιν ψυχολογίας. Τὸ δεύτερον ὅμως τοῦτον ὑστερεῖ σ' ἐσωτερικὴν περιγραφικότητα. Ἐνῶ τὸν ἠρώα του μᾶς τονὲ παρουσιάζει τόσο βαθειὰ ἀραιοποιημένον στὴν ἱερουσύνη, θαρροῦμε πὼς δὲ δικαιολογοῦνται οἱ ἀστρακταῖες μετὰπτωσις τῶν συναισθημάτων του, ἀπὸ τὸ ἄδολον ὄνειρον τοῦ ἀσκητῆ, στὸν τρελλὸν ἔρωτα. Καὶ σὸ δολογικὸν μέγρον πέφτει, σὰ βάζει σὸ στόμα ἀνθρώπων ἄπλοικῶν λόγια μὲ δανουτσιακὸν λυρισμὸν. Κι' ἄλλα ἀκόμα τέτοια σφάλματα, μᾶς κίνου νὰ πιστεύουμε πὼς δὲ μελετᾶ ὅσον

πρέπει τὰ θέματά του. Νὰ γίνῃ πὼς ψυχογραφικὸς καὶ κατὰ τὸν ἔχει τὴ δύναμιν τῆς περιγραφῆς, τότε θὰ δουλέψει ὅπως λίγοι τὸ διήγημα.

Πέτρον Μάγνη.—«Τραγούδια τῆς Σέμης».—Ἀνατύπωσις «Γραμμάτων» Ἀλεξάνδρεια 1914. Δρχ. 0.75.

Ἐνα μικροσκοπικὸν τομίδιον πού ἀποτελεῖται ἀπὸ μὴν ντουζίνα ὀκτάστιχα καλοδουλεμένα καὶ ὁμορφα. Ἄν καὶ δὲν μποροῦμε νὰ κρίνουμε πλατεῖα τὸν ποιητὴ ἀπὸ τοὺς λίγους αὐτοὺς στίχους του, μὴν ἀπαλόγηται στὴν πνοὴ καὶ μὴν εὐγένεια στὴ διατύπωσιν, πρέπει ἐδῶ πέρα νὰν τοῦ παρατηρήσουμε. Φαίνεται πὼς δὲν εἶνε πρωτόβγαλτος καὶ σκλαβωμένος ἀπὸ τὴν ξένην ἐπίδρασιν, μὰ προσωπικὸς κι' αὐτὸ εἶε κατὰ γὰ ἕναν τεχνίτη πού τώρα μόλις μᾶς δίνει τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσουμε. Τὸ καλύτερον, κατὰ τὴ γνώμην μας, ἀπὸ τὰ δώδεκα νεῖνα ὀκτάστιχα, εἶνε τὸ Χ, πού μπορεῖ νὰ πεῖ κανένας πὼς ἔχει καὶ κάποια δόση συμβολισμοῦ :

Ἡ βίλλα μας ὑψώθη ὥραια
στὸν ἥλιο ἀγνάνια καὶ φαντάζει
τὴ βλέπει ὁ φθόνος κενρινίδης
κι' ἀπὸ τὴ λύσσα του πλανιάζει.

Περνοῦν κ' οἱ λύκοι πρὸς τὰ βράδια
καὶ μὲσ' στὰ νύχτια σκότη σὺρλιάζουν
θαροῦν τὰ τζάμια πού φρωτᾶνε
κι' ἀπὸ τὴ λάμψη τους τρομάζουν.

ΜΕΝΑΝΤΡΟΣ ΜΑΓΝΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Π'. ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Προκήρυξις διαγωνισμοῦ πρὸς κατάληψιν θέσεως γραμματέως β' τάξεως ἐν τῷ τμήματι τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1914 Βασιλικὸν Διάταγμα περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 211 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας νόμου Γ'ΚΔ' κλπ.», προκηρύσσομεν διαγωνισμὸν πρὸς κατάληψιν μίαν θέσεως γραμματέως β' τάξεως ἐν τῷ Π' Τμήματι τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας τοῦ καθ' ἑμᾶς Ὑπουργείου.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9 π. μ. ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἔνω Βασιλικοῦ Διαταγματος.

Οἱ βουλόμενοι νὰ διαγωνισθῶσιν ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι μέχρι τῆς 17ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. τὸ βραδύτερον κτήριον ἐπὶ πεντηκονταλέπτου χαρτοσήμου ἐπισυνάπτοντες.

1) Πιστοποιητικὸν περὶ τῆς ἐν τῷ μητρώῳ τῶν ἀρρένων ὀμῆου τινὸς ἢ κοινότητος τοῦ Κράτους ἐγγραφῆς τῶν ἢ ἐπίσημον ἀτόπιαμα τούτου, προκειμένου δὲ περὶ καταγομένων ἐκ τῶν νέων χωρῶν ἐπίσημον πιστοποιητικὸν τῆς ἑμποδίας ἀρχῆς περὶ τῆς ἐκεῖθεν καταγωγῆς τῶν.

2) Τὸ πριότῳτον ἢ κεκυρωμένον ἀντίγραφον, διδακτορικῶ διπλώματος ἢ πτυχίου Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς ἑμοταγοῦς Πανεπιστημίου.

3) Πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν ἢ ὅτι ἐξηρέθησαν ἢ ἀπηλλάγησαν ταύτης ἐὰν ἄγωσιν ἡλικίαν στρατεύσιμον ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἀρκεῖ ἡ προσαγωγὴ τοῦ ἀτομικοῦ των βιβλιαρίου.

4) Πιστοποιητικὰ τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγελέων τῶν Ἐφεσίων καὶ τῶν Πλημμελειοδικῶν, ὅτι δὲν κατεδικάσθησαν ἐπὶ κακούργηματι ἢ πλημμελήματι ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 ἢ τινι τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 456, 457, 461, 462 καὶ 482 παραγρ. 1 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀναφερομένων πλημμελημάτων καὶ ὅτι δὲν ἐστερήθησαν διὰ δικαστικῆς ἀποράσεως τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων.

5) Γραμματίον ἐμφαίνον τὴν ἐν τινι τῶν ἐν Ἀθήναις δημοσίων ταμείων κατάθεσιν δραχμῶν τριάκοντα δι' ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Οἱ ἐκ τῶν ὑποψηφίων δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀπαλλασσονται τῆς ὑποχρέωσιν, πρὸς ὑποβολὴν τῶν ὑπ' ἀριθμῶν 1 καὶ 4 πιστοποιητικῶν.

Ἐν τῇ αἰτήσει πρέπει νὰ ἀναφέρεται καὶ ἡ ξένη γλώσσα, εἰς τὴν ὅποιαν ὁ ὑποψήφιος ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξετασθῆ ὡς καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς κατοικίας αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Σεπτεμβρίου 1914.

Ὁ Ὑπουργὸς

Ἄνδρ. Μιχαλακόπουλος

ΣΑΑΔΗ.— Ἐνα μοναχὸ μαργαρι-άρι ἔχει καμμιὰ φορὰ μεγαλύτερη ἀξία ἀπὸ μιὰ φουδχτὰ μαργαριτία.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Πηγάσιδη, Καλάβρυτα. Τοὺς τεπώνουμε τοὺς στίχους (γράφους σου;) ἐδῶ γιὰ νὰν τοὺς δοῦνε καὶ τοὺς κρίνουνε κι ἄλλοι.

Κάλλος πλέριον,
ὦ λάτρες αἰθέριοι,
τρισαλιά σας,
ἢ κερά σας
σὰν ὑπνώνει,
πῶς παγώνει,
λάβρη, γάβρη
ἢ νίχτα ἢ μιὰρη
πού οἱ λύκοι
γιὰ δρολύκι
ἄλυχτάνε,
θὰ σὰς φάνε,
ᾧ, θὰ σὰς φάνε.....

Ναί, θὰ μᾶς φάνε, μαζί σου, καὶ μᾶς οἱ καθαρευσιάνοι, καὶ μ' ὄλο τους τὸ δίκιο. Νά, αὐτὰ κάνετε μερικὰ παιδαρέλια καὶ ὕστερα βρίσκουμε ὄλο τὸν μετὰ μας γιὰ χατίρι σας.—κ. Ν. Α. Καβάλλα. Ὅλα τὰ δημοτικιστικὰ βιβλία τὰ βρίσκετε στὸ Βιβλιοπωλεῖο Βασιλείου—Κουκλάρα (ὁδ. Σταδίου 42). Ζητεῖστε τὸν κοινούριο κατάλογό του.

ΣΑΑΑΠΙ.— Ἄ στείρις γαῖδουράγκαθο μὴν ἐλπίζης νὰ δρέψης γιασεμί.

✠

ΣΑΑΔΙΙ.— ᾧ καλέ μου ἀδελφέ. Θαύμαζε τὴν καλοσύνη τοῦ Θεοῦ: Ὁ δοῦλος του ἔκνε ἓνα ἁμάρτημα καὶ αὐτὸς κοκκίνησε ἀπὸ τὴ ντροπή.

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝ'ΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟ'Ι'Α

ΤΑΧΕΙΑ ΓΡΑΜΜΗ ΕΛΛΑΔΟΣ—ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Τὸ ταχύπλοον Ἑλληνικὸν θαλαμηγῶν

ἸΩΑΝΝΙΝΑ,

θέλει ἀναχωρῆσαι ἐκ Πειραιῶς (μέσφ Καλαμῶν—Πατρῶν) κατ' εἰθέριαν διὰ Νέαν Ὑόρκην τὴν 21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Ἐπίσης τὸ θαλαμηγῶν ἀτμόπλοον

ἙΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,,

θέλει ἀναχωρῆσαι ἐκ Πειραιῶς (μέσφ Καλαμῶν—Πατρῶν) κατ' εἰθέριαν διὰ Νέαν Ὑόρκην τὴν 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ.

Ἐπίσης τὸ μέγα Ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνειον

ἈΘΗΝΑΙ,,

θέλει ἀναχωρῆσαι ἐκ Πειραιῶς (μέσφ Καλαμῶν—Πατρῶν) κατ' εἰθέριαν διὰ Νέαν Ὑόρκην τὴν 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ.

Δι' ἐπιδάτας, εἰσιτήρια καὶ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον:

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Πρακτορεῖον Ἐθν. Ἀτμοπλοίας ὁδὸς Ἀπελλοῦ 1. Ἀριθ. τηλ. 320.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον Ἐθν. Ἀτμοπλοίας τῆς Ἑλλάδος, ὁδὸς Φίλωνος ἀρ. 41 (ὕπισθεν Ἀγίας Τριάδος). Ἀρ. τηλ. 127.

Οἱ θέλοντες νὰ ἀσφαλισῶσι θέτεισι ἀνάγκη νὰ δηλώσωσι ἐγκαίρως εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρίας καὶ εἰς τοὺς κατά τόπους ἀνεγνωρισμένους ἀντιπροσώπους.

Ὑποστηρίζοντες τὰ Ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια, ὑποστηρίζετε τὴν Σημαίαν σας, μεγαλύνετε τὴν Πατρίδα σας.